

Citat fra side 25–26 i Thorkil Kristensen-udvalgets betænkning nr. 949 af 20. april 1982

1.9. Formuebeskatning

Selv om formueskatten har et lidt andet sigte, må den vurderes i relation til den øvrige kapitalbeskatning. I denne sammenhæng kan følgende bemærkes:

1. For de personer, som rammes af formueskat, virker den som en marginalbeskatning af opsparing i formueskattepligtige aktiver, dvs. skatten falder på den sidst opsparede krone. Såfremt opsparingen afhænger positivt af det opnåelige afkast, vil opsparingen derfor påvirkes negativt af formueskatten.
2. Formueskatten kan virke som en ret høj marginalbeskatning. Under de nuværende forhold udhules det finansielle afkast kraftigt af inflation og skat og nærmer sig let 0 eller et negativt afkast. Hertil kommer så for formueskattepligtige yderligere de 2,2 pct., der skal betales i formueskat. Situationen er således tilnærmelsesvis den, at det er meget vanskeligt for formueskattepligtige at bevare realværdien af deres formue ved passive placeringer i finansielle fordringer. Ved indekserede fordringers indførelse tilsigtes en placeringsform, hvor formuens værdifasthed kan sikres. Antages det, at afkastet af sådanne fordringer er 3 pct., vil dette være ensbetydende med et afkast på 1,8 pct. efter 40 pct. renteskat. Skal der yderligere betales formueskat, bliver det reale afkast efter 2,2 pct. formueskat $\div 0,4$ pct. Formueskattepligtige kan således ikke bevare realværdien af deres formue ved placering i indekserede fordringer. Målt med denne målestok er en formueskat på 2,2 pct. en relativ kraftig beskatning.
3. Beskatningsgrundlaget for formueskat er usikkert opgjort, om end indførelse af konstantvurdering af gæld og fast ejendom er en væsentlig forbedring i så henseende. Blandt de væsentligste mangler ved opgørelsesgrundlaget kan nævnes privat indbo, smykker o.lign. samt værdien af pensionsordnin-

ger o.lign. Helt generelt sker der ingen inddragning af menneskelig kapital i formueopgørelsen. Personer med udsigt til en stor fremtidig livsindkomst formuebeskattes ikke af den formueværdi, disse indtjeningsudsigter og forbrugsmuligheder udgør.

4. Formueskattens størrelse må vurderes i sammenhæng med kapitalens mobilitet. Formueskatten virker som en skærpelse af den øvrige kapitalafkastbeskatning, og et højt niveau for den samlede kapitalafkastbeskatning kan ikke alene have en negativ indvirkning på opsparingstilbøjeligheden. Det kan også medføre, at kapitalen bevæger sig andre steder hen, hvor skattebyrden er lavere. I den forbindelse må det nærmere præciseres, hvad der menes med »kapitalflugt«. En mulighed er, at kapitalejeren (og en væsentlig del af beskatningsretten) flytter ud af landet, medens selve kapitalen (formuen) forbliver i landet¹). En anden mulighed er, at kapitalejeren (og beskatningsretten) bliver i landet, mens selve kapitalen flytter ud af landet. Endelig er der den mulighed, at både kapitalejeren og kapitalen flytter ud af landet.

Den første situation, at kapitalejeren og en væsentlig del af beskatningsretten flytter ud af landet, medens selve kapitalen i vidt omfang forbliver i landet, er vel en ikke usædvanlig situation. Det sædvanlige argument i den forbindelse er, at så længe eventuelle arbejdspladser bevares, er problemet ikke så stort. I den nuværende situation med stor arbejdskraftledighed kan denne form for argumentation måske have en vis relevans. På længere sigt og under mere normale forhold forekommer dog netop den situation ret uheldig. Det centrale problem må i højere grad end at bevare kapitalen være at bevare beskatningsretten til kapitalens afkast, således at samfundet får del i dette afkast. Hvor selve kapitalen er placeret, er på længere sigt af mere underordnet betydning. Er det muligt at få et større afkast i udlandet